

debat, som kan føre til nytænkning og udvikling på et område, som er ved at sande til i cirkulærer og snørklede forordninger og uigennemskuelige administrative byrder, som menighedsrådene rundtomkring er ved at knække halsen på.

Lad os uden at være bange for resultatet turde igangsætte et konstruktivt arbejde, som kan føre folkekirken videre og ikke tilbage i både medlemstal og tjenester. Der er ikke tale om revolution eller en kirke- og statsomvæltende undergravende virksomhed. Der er med det her forslag tale om rettidig omhu, som skal sikre, at folkekirken bliver bedre i stand til at udvikle sine arbejds- og udtryksformer i forhold til det samfund, som den virker i, og som giver folkekirken en ramme, inden for hvilken der kan skabes et godt arbejdsmiljø for ansatte og frivillige, samtidig med at der sikres en klar økonomistyring.

Men som sagt, tak for en rigtig god debat. Jeg håber, at vi kan fortsætte debatten, selv om det her forslag jo så ikke opnår bred opbakning i Folketinget.

Kl. 18:30

Formanden:

Debatten fortsætter lidt endnu, for der er to, der har bedt om korte bemærkninger. Det er først hr. Søren Krarup.

Kl. 18:30

Søren Krarup (DF):

Jeg vil godt lige sige til fru Pernille Vigsø Bagge, at hun skulle sætte sig ind i og lære det stykke at kende, der hedder »Trivslernes hærgen i de nordlige provinser; Problematernes bekymring for de nordlige provinser«. Hun vil finde det utrolig aktuelt.

Når jeg nævnedes den sag, vi arbejdede sammen om ved dette års begyndelse, så var det, fordi man her har anskuelsesundervisning. Det var den sag, der fik fru Pernille Vigsø Bagge til at indkalde til et samråd om det samme, personaleproblemer, opgavefordeling osv. Det viste sig jo så, at det var en ganske konkret sag, hvor vi havde kunnet ordne det hele, hvis opgavefordelingen var blevet respekteret, sådan at de kirkelige myndigheder havde været dem, der satte tingene på plads, da sladderer begyndte og alle blandede sig i alt.

Her har man et billede på, at det jo ikke er et spørgsmål om, at man hele tiden skal have nye ordninger, nye klimaer, nye miljøer, og hvad det hedder. Her har man et spørgsmål, der handler om, at hver skal tage vare på det ansvar, man har fået betroet. Og det er jo det, der er friheden.

Sådan har det været, og sådan er det, og derfor er der ikke nogen som helst grund til alle disse nye kompetenceopgaver, som er så utrolig interessante for problematerne.

Kl. 18:31

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 18:31

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Men, vil jeg sige til hr. Søren Krarup, det virker jo altså ikke i praksis. Vi kunne jo se fra sagen i Nordjylland og fra andre sager, at det ikke virker i praksis.

Vi folketingspolitikere, som arbejder med kirkeområdet, får flere og flere henvendelser fra sogne, hvor tingene ikke fungerer, fordi tingene forandrer sig, fordi der altså er problemer med manglende ledelse, fordi menighedsrådene måske blander sig for lidt eller for meget, fordi præsterne blander sig for lidt og for meget. Vi er da nødt til at kigge på de arbejdsmiljøproblemer, som er afstedkommet af en struktur, som ikke er tidssvarende, fordi folk har forandret sig, fordi samfundet har forandret sig, fordi tingene ser anderledes ud i dag, end de gjorde for 40 og 50 år siden.

Kl. 18:32

Formanden:

Hr. Søren Krarup.

Kl. 18:32

Søren Krarup (DF):

Kære fru Pernille Vigsø Bagge. Der er ikke tale om, at tingene er blevet ændret på den måde, at det at have et ansvar er noget, der er blevet fuldstændig umoderne.

Forholdet er jo, som fru Pernille Vigsø Bagge ved, at hvis der i den omtalte præstesag havde været tale om, at hver havde taget sit ansvar, at provsten havde taget sit ansvar og fastholdt menighedsrådet på dets ansvar, så var hele sagen ikke blevet til noget. Så havde folkekirken fungeret godt.

Nu begyndte menighedsrådet at blande sig i ting, der ikke vedkom det, og provsten havde ikke mod til at stå fast på sit ansvar. Det er og bliver sådan, man faktisk dér har fordelt opgaverne og placeret ansvaret – og sådan har det været i folkekirken, gudskelov.

Det er det, det skal fortsætte med, og så kan folkekirken være, hvad den faktisk er, nemlig en ramme om evangelisk forkyndelse i det danske folk. Og det er det, som også det danske folk til syvende og sidst er interesseret i – i stedet for alle disse problematiske problematløsninger,